

ATOs kommentar til drøftingsmøte 24. april om administrative bestemmelser for Forsvarets husleiemodell

Organisasjonene registrerer at arbeidsgiver har brukt styringsretten i denne saken.

Vi er av den oppfatning at drøftingene ikke har vært reelle, der arbeidsgivers forslag også er fasiten, til tross for at konsekvensene etter vår oppfatning vil bli drastiske.

Drøfting av husleieordningen, som er en del av Forsvarets incentiver, er en del av en velfungerende boligpolitikk, utviklet over tid for å understøtte Forsvarets behov for å disponere personellet i inn og utland.

Hvor militært ansatte velger å flytte er løst gjennom et omfattende beordrings- og disponeringssystem nasjonalt, der regelmessig jobb bytte er nødvendig for å bygge kompetanse opp mot de utfordringer Forsvaret står overfor. I tillegg er militært ansatte omfattet av en beordringsplikt til internasjonale operasjoner som for mange fagfelt utgjør en stor belastning. Ikke bare for den enkelte ansatte men også for befalets familie.

Forsvarets forventer også at personellet skal kunne stå til disposisjon langt utover det som er begrenset i lov for andre ansatte i staten. Dette blir reflektert gjennom omfattende unntak fra Arbeidsmiljøloven med tanke på vern og arbeidstidens lengde.

Slik vi opplever det er pliktene vel så store som rettighetene, og ulike incentivordninger har kommet på plass for å motvirke de belastningene disse utgjør for den enkelte og familien. Dette gjør at en i dag har høyt motiverte og kompetente ansatte som står på for å løse Forsvarets oppgaver døgnet rundt, om det kreves. Dette er en arbeidsinnsats og lojalitet til Forsvaret som går langt utover det en kan forvente i en normal arbeidsrelasjon, men for Forsvaret nødvendig for å sikre høy operativitet.

Å øke husleien, for noen over 4 ganger dagens husleienivå, er drastisk og det er ikke vanskelig å se konsekvensen av denne husleieøkningen.

- Færre velger å flytte til avdelingen.
- Mer pendling
- Kortere ståtid blant ungt personell
- Lavere tilstedeværelse ved operative avdelinger

Det er velkjent at pendling koster Forsvaret mer enn flytting.

Kortere ståtid vil føre til større personellrotasjon og mer behov for utdanning.

Øket husleie vil derfor i et økonomisk perspektiv kunne føre til økte utgifter for Forsvaret i tillegg til lavere erfaringsnivå og redusert operativitet.

Organisasjonene går derfor sterkt imot arbeidsgivers beslutning om økning i husleieprisene.

En viktig drivkraft bak omleggingen av personellordningen i Forsvaret, var økt ståtid blant ungt militært personell.

Slik vi ser det vil økte husleiepriser bidra til ytterligere redusert ståtid.

Organisasjonene har etterlyst en konsekvensanalyse for omlegging av husleiemodellen. Dette har arbeidsgiver avvist.

Organisasjonene etterlyser også en plan for om og hvordan eventuelle innsparte midler skal brukes videre.

Uten at disse forholdene er avklart ser organisasjonene ingen hensikt i å starte forhandling på særavtale om kompensasjonsordningen.